

El Kavgaları 1

– Bayram KAYA · 01 Haziran 2017

Aritmetik ve matematik doğada olup bitenleri, insan anlaması içine sembollerle anlatmanın diliydi. Yani doğanın bir semboller dili vardır. Karşınızdaki bir elmayı; daldaki bir kuşu; 1 gibi sayılama sembol diliyle eşletmekle, ifade ediyordunuz. Böylece bir kuş; aritmetiğin sembol diliyle 1 kuş oluyordu.

Bir kuşun yanına; ikinci, üçüncü bir kuş konduğunda; toplaşan, çoğalan kuş gerçekliği ortaya çıkar. Yine toplaşmış olan kuşların içindeki kimi kuşlardan bir kaçının uçup gitmesi ile azalan kuş gerçekli; sayılama belirtmeli özne nesne eşletmeli, giriştirmeler var olacaktır.

İşte azalan ya da artan görünürlüğün içinde olan bu türden devim süreçleri de aritmetiğin rakamlar eşletmeli girişmenin semboller dili olmakla, insan öznesinin toplama çıkarma işlemi olmaktadır.

Otlayan ceylan sürüsü gerçekliğine ceylan katılmaları olabileceği gibi sürü birbirinden kopmakla; bölük-bölük (parça-bölük veya parça parça) olmakla da bölünüp azalabilir.

Bölünme bir su molekülü içindeki gibi; bir hacim oksijene karşı; iki hacim hidrojene bölünen toplaşmalar içinde de olur. Böylece 5 su molekülü; on hacim tane (parça-atom) hidrojenen oluşur. Ya da bir hacim su molekülü 2 hidrojen atomunda oluştuğuna göre; on hacim hidrojen de, $10/2=5$ su molekülüne denk gelir.

Bölünme; su molekülündeki gibi düzenli ve ceylan sürüsündeki gibi düzensiz olabilir. Yani düzenli bölünmeler de, düzenli katlanmalar da doğanın davranışı içindedir. 2 hacim hidrojen, iki hacim hidrojen gibi aynı sayı tekrarlarının peş peşe eklenmesi ile 10 hacim hidrojen ve 5 hacim de oksijen sentezi olması ile 5 mol (5 hacim) su olmaktadır. Beş mol su da 15 adet atom vardır. 5'i oksijen, 10'u hidrojen.

Ya da 5 mol su 15 molle sentezi içerir. Bu on beş molekül suyun 5 molu oksijen; on molu de, hidrojen. Bir su molekülünü oluşturan sayı değerine göre 10 mol hidrojen; 2 ve 2 ve 2 ve 2 ve 2 sayıları art arda beş kez çıkarılır.

Böylece 5 tane ikili öbek parça ortaya konur. Yani on, ikiye bölünerek beş sayısı elde edilir. Süreç içinde peş peşe aynı sayının çıkarılması şeklinde olan girişmeler doğanın davranışından yansıma süreçlerdir.

Böyle olmakla doğanın bu nicelce girişme şekli de insan belleği içinde rakam girişmeli çarpma ve bölme dilinin sembollerine dönüşür.

Bunu niye anlattık? El de insanlık tarihinde olup biten gerçekliğin; sosyal elli semboller dilidir. El kodlu dil, Matematiğin dili gibi doğaya genel kılınamaz. İnsanın bir semboller dili daha vardır ki; o da bilimdir. Bilim dili doğaya genelleşir. Matematik te bilimin içinde olmakla doğaya genelleştirilir. El dili bu haliyle genelleştirilemez olmakla bilim dışıdır. Ancak El sosyal alan içinde gerçeklikle anlatılır.

Sözgelimi, El ben malımı mülkümü keyfime göre dağıttım dediği halde bir aslan, bir fil ya da Himalya dağı; veya Güneş, Ay kimsenin değildir. Yani El dili doğaya ve evrene genelleşemez. El diliyle söylersek, kimse dağıtılmamış olan bu tür malın! Mülkün! zekâtını vermez.

El bilimden önce oluşmuştur. Herkesteki sosyal dile göre olan anlama kalıpları; herkeste El mantığına göre oluşmuştur. Bu nedenle El mantığı kullanımca çok daha yaygındır. El mantığı insan öznesini kararlı

duruma geçirişte en pratik, en kolay yoldur.

Bir zamanlar gerçek olup şimdi mazi olanı; her çeşit insana en kolay anlatma yolu sosyal mantıklı insan öznesidir. Sosyal öznenin en pratik anlama anlatma dili de El mantığıdır. Biz süreci El mantığına göre anlayıp, anlattığımız içindir ki El mantığı anlama kalıplarınıza çok uygun hale gelir. İnsan öznesi içinde anlama yapmanın semboller dili de, El dilidir.

Bu mantığa göre Dünyanın nasıl oluştuğunu anlamak gerekmez (anlayıp yorulmak gerekmez). Dünyayı ve içindekileri El insan için yaratmıştır. Denmesi sizlerin her şeyi kendinize göre anlamınıza yeterlidir. Öyleyse El, geçmişteki doğal akışı (doğal mecrası) içindeki bir sürecin; özel mülkiyeti gözetten bir mana anlayışlı sürece dönüşmesini; insan öznesine anlatmanın semboller dilidir. Yani El, bir anlama anlatma dilidir. El neyin anlama ve anlatma dilidir? Özel mülkiyetçi köleci süreci anlama ve anlatmanın dilidir. Sosyal insan; köleci süreci bu mana diliyle anlar ve anlatır. Ve sosyal insan sürece bu mana diliyle bakar. Rakamların çokluğu gibi her bir El; her bir özel mülk çokluğunu ifade etmiş olmasıyla; El de, pek çoktur. Süreç evrensel yasa gereği ya da sizin dışınızdaki neden sel yasalar gereği sentez (tevhit) ve analiz süreci olmaktan kurtulamaz. Süreç birleşen-ayrışan süreç olma zorunluluğundan kurtulamaz. Put iki El süreci arasında ortaya konan bir direnç alanıdır. Geçmiş ile şimdiki El süreçleri arasına konumlanan devim alanıdır.

Yeni olan, ön görülemez süreçleriyle tedirgin edicidir. Kişiler tedirgin olmaktan kurtulmak için daha kolay anlaşılır olduğu için, anlamak için fazla gayret gerektirmediği için bir önceki (geçmiş) El süreçlerine bağlı kalmayı pek yeğlerler. Şimdiki, yeni olan El süreçlerine göre kişiler geçmiş El süreçlerini (putu) yeğlemektedirler. Put anlayışı, devinir olana karşı devinmez olandır.

Oysaki şimdiki olan da, El sürecidir. Yani put süreci, değişen El'in değişmeyen El'e karşılığı olup El'in El'e karşılığı olan El kavgasıdır. Geçmişte olan da, El sürecidir. Şimdi yeni olan da, El sürecidir. El geçmişte olup bitmiş kendi sürecine put uydurdunuz diyordu. El'in geçmişinde olup ta, şimdiki yeni haline kaplı kalanlarına "putlar uydurdunuz" diyordu. Şimdisine; "baştan beri ben böyle söylemişim" diyor. Hâlbuki geçmişteki ilaha karşı olan ilk El sürecine de; "Baştan beri takdirim budur" demişti! Şimdiki süreciyle bir önceki sürecine karşı olmasına da "Baştan beri takdirim böyleydi" diyor. Bu kadar kusur sistemdeki kadı kızı da olurdu.

Geçmiş olmadan bugünü olmaz. Her şeyin bir karar olmamakla sürekli değişen bir geçmişi vardır. Her şey geçmişine göre oluşur. İlke neydi değişen dönüşen bir geçmişle varsınız. Şimdiniz geçmişinizle var. Şimdiniz, geçmişten fazla olmakla, tümünden geçmişiniz değildir. Şimdiniz bu yeni farkla geleceğe akar. Bir örnek verelim.

El anlatımlı sembolce olan dil, ilahi dönemden bölünmüştür. El, bölünmüş olduğu ilahi dönem gibi bir kaç totem mesleğini bilir olan köleler veya köleliklerin üzerine inşadır. Awram, böylesi bir sembol dilinin somut özel mülkiyet sahipliğini anlatmanın ilişkisiydi. Özel mülkiyetli kişinin, muktedir olma hırsı da bu sürecin (Awram'ın) ideolojisiydi.

İdeoloji hedefti. Yani bir öncekine göre bir sonrasına yansımaydı. Hedef olanın, somut olan yanında hemen gerçekleşmesi gerekmezdi. Hedefti. Her hedef te, yeni bir kendi hedefini (boşluk devimli zaman zarfını) ortaya koyardı.

Awram'ın El'i, Awram'a vaat edilmiş toprakları vermişti! Bu vaat soyuttu. Nasıl, ne şekil oluşacağı hemen

bilinmez olmakla; Awram mülk sahibi olmakla sürece konan davranışın, hedef ideolojisiydi. Awram inancıları hedefi kutsasalar da, hedefi hiç bilemezler. Mal sahibi olmayanlar, mal sahibi gibi düşünüp davranamazlar da ondan.

Awram inancıları da düşünme kararsızlığından kaçınır bir şekilde böyle Awram inancını oluklarla kararlı olmaya razı edilenlerin, seçkisidirler. Bu tarz birden kararlı durum içine gecik kişiler Awram'ın şartlarına iyice alışmakla; neyin nerde, nasıl olacağını bilmenin pekin bilgi oluş kararlılığıyla davranmaktadırlar. Musa, El takdirli sürecin başka bir belirimidir. Musa Mısır esaretindeki köleleri Hafızalarda olan bağlılığa sadakatle köle totem eşlerini kölelikten kurtarmak istemektedir. Firavun olan, El takdirine karşı çıkmaktadır. Musa, Awram'ın vaat edilen topraklar ideolojisinin takipçisi olmayı söylemesiyle, kendisini Firavun olan El karşısında, meşru kılmaktadır. Bu şimdisini geçmişle var olma yönelmesidir. Firavun da başka bir ideolojik El takdiri (Amon-Ra takdiri) olmakla, sentez ve imparatorluk olan bir yapıdır. Büyüyen yapı bölünür. İmparatorlukta yapı bölünme süreci kendi öznel direnişlerini ortaya koymaktadır.

Musa; firavunun (II. Ramses'in) imparatorluğu içinde büyük bir bölünme olayı olmadan; sürecin bölünme stresli islimini almakla imparatorluğun bölünme süreçlerini uzatan bir durum olmuştur. Diğer yandan Musa Firavuna islim olmaktan öte bir şey değildir. Ve Musa, Firavunun El oluşuna karşı; kendi El olma iddiasını ileri sürmen bir süreçtir.

Her iki El de irade yarışına girer. Her iki El'in iradesi gerçekleşir. Ama bu yarıştır. Birine kaybettirme üzerine olan bir, yarıştır. Ne olursa olsun. Sonunda yarış yeni olan kazanacaktır. Eski de kaybedecek. Musa'nın sembol dili olan El'i Musa ile kaçma iradesi kullanmakla kaçma üzerinde zaferini ilan eder. Burada görülüyor ki her iki El'in irade gücü birbirine rakip olur denli yaman bir irade gücüdür. Yine de Aton düşüncesiyle iyice hırpalanan Mısır'ın El sahipliği olan Amon-Ra gücü, ortada çekilmeden; Davut ve Süleyman imparatorluğu; ideolojik vaatlerine kolay kolay, 400 yıl boyunca erişemeyecekti. Bu vaat İbrani olan İsrail oğullarının başının etini de yiyecek bir süreç olmakla; İsrail'in İsrail'de, sürgünlerine cevaz olacaktı.

Musa, Awram'ın sahipliğini değil, ideolojisini kendi süreçleri içine hedef oluşla aktardı. Arada en az 600 yıl vardı. Bu Awram'ın Musa'nın hafızasından çok; tarihi hafızalı insanın, unutmama sürekliliği idi. Bu hafıza da totem soy bağlılarının sosyal genetikle oluşmuş olan bilinciydi. Musa; kendisine verilen vaat edilmiş toprağı kendi inancılara ballandıra-ballandıra anlatıyordu.

Musa'nın Mısır'da çıkardığı, kendisine tarihi hafızalı anılarıyla bağlı totem eşleri; 12 boy (sıbt) oluşla görülmektedirler. Her bir sıbt ayrı ayrı "Baalbek" yaşam tarzını benimsemişler ama kölelik kaderini paylaşan inanırlardır. Bunlar Samiri gibi, Harun gibi, Karun gibi on iki Baalbek olan boydurlar. Baalbek; Baal'ler sentezli şehir kültürünü oluşturan yapılardır. Bunlar eski baal düzlemler hafızalar üzerinde kendi sosyal yapılarına (kabile boya) ayrışır. Zaten El süreci minik bir yapı özel mülkü olur El toprağı üzerindeki kabiledir.

Baal, El'in komşu ve karşı kabile yapıları içindeki bir diğer adıydı. Bu yapıların sentezi; kabileler sentezi olmakla Baalbekler oligarşisidirler. Oligarşin Baal'ler birçok mesleki (me) kurumlarını içermekle; çoban grup Baal'i, ekici grup baali ya da her bir mesleğin ayrı ayrı El'idiler. Bir baal topluluğu Baalbeklerdi. Süreç bu on iki boyu birleştiren sentezin gücüyle vaat edilmiş toprakları işgale yönelmekti. Bilinmez

olanın tedirginliğine karşı bilinir olanın kararlılığı vardı. Kişilerdeki vaat edilmiş topraklar tedirginliği ve eski yapılı çıkar ilişkisini korumak isteyen El tipi baalleri eskiyi savunmak gibi aynı yerde buluşturup; birlikte, yeniye karşı durup; eski olan Awram-i olan yapıya sahip çıkıyorlardı.

Aslında Musa ideolojisini savunurlar; Awram-ı inancılara, putçu ve müşrik düşünceli kişiler diyordu. Geçmişe bağlı oluş sosyal alanda putçu devinmezdi olurken; geçmişe bağlılık gerçekliğin dilinde de geçmiş üzerine inşa ile yarını oluşmakla meşru doğru ve zorunlu olandı. İşte Awram'a bağlılık yeni inşa için doğru ve meşruiyet yolu olurken; yeni olana dirençle de müşrik oluşla, puta tapma oluyordu. İşte Musa'nın ideolojik El'i olan YHW; eski Awram-i olan baal toprağı şartlarındaki yaşamın sosyal bağına sıkı sıkı sarılan ritüelselere sahip çıkma sürecine put diyordu. Azıp sapıtarak putçuluk yapıyor diyordu. Hâlbuki ne azan, ne sapan oluşla put yapan vardı.

Ne de azıp sapıtarak put yapıp tapınma vardı. Bunlar yeni olana yer açmak için eski olan bir süreci unutturup; toplum dışına atmanın somut ve doğru gayretleridir. Bir hafıza kaydı silinecek ki silinen alan içine yeni olan kayıtlar yazılındı. Kayıt üzerine kayıt okunmaz, anlaşılmaz oluyordu.